

[Finansministeren.]

den ene eller den anden måde til lempelse af skatterne af stigende indtægter, vil der uundgåeligt blive tale om provenutab, og det må der skaffes dækning for. Jeg vil tilføje, at en dækning gennem en forhøjelse af merværdiafgiften medfører problemer, nemlig problemer vedrørende kompensation til personer med lave indkomster, til børnerige familier o. s. v. En sådan løsning rejser altså yderligere dækningsproblemer, og det er en af grundene til, at vi skal være forsigtige — det vil jeg gerne sige til hr. Poul Hartling — med at gå for højt op med momsprocenten.

Jeg synes, det fortjener at komme med ind i billedet, at der i det materiale, som i foråret blev udarbejdet til det såkaldte momsudvalg, var beregninger, som viste, at der på basis af regeringens momsforslag på de 10 pct. var mulighed for ganske gode reformer, bl. a. nedsættelse af de høje procenter lige over proportionalstrækket; de 60 pct. kunne nedsættes til 40, og de 70 pct. kunne nedsættes til 60; samtidig kunne selve proportionalstrækket få en vis forlængelse, børnetilskud og lønmodtagerfradrag kunne forhøjes, og den skattefrie bundgrænse kunne sættes op fra 7.000 kr. til 9.000 kr., ligesom hustrufradraget kunne forhøjes inden for den givne ramme. Men alt det blev væltet af venstre og de konservative med den såkaldte håndfæstning, det skal da også med i billedet; var dette ikke sket, kunne vi nu have været i fuld gang med skattereformen.

Må jeg til slut sige, at regeringen — som det allerede er fremgået af det, statsministeren har sagt — absolut ikke afviser at gøre noget ved spørgsmålet om de urimeligt høje skatter på indtægtsstigninger; tværtimod, det er et af de problemer, hvis løsning vi anser for mest påkrævet som led i en samlet skattereform, og vi afviser heller ikke en trinvis løsning, men jeg må fremhæve, at spørgsmålet om beskatningen af indtægtsstigninger ikke kan løses blot med et pennestrøg; der er mange problemer i dette, og de må overvejes. Vi må nu se på spørgsmålet i forbindelse med udskrivningsloven og naturligvis i særdeleshed i forbindelse med finansloven, idet jeg som finansminister endnu en gang må understrege nødvendigheden af, at der skaffes dækning for

provenutabet; dette må for regeringen være en helt klar forudsætning.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Hr. Aksel Larsen stillede et spørgsmål til justitsministeren; men da ministeren på grund af sygdom ikke kan deltage i folketingsmødet i dag, skal jeg i hans sted besvare spørgsmålet. Det vedrørte det politimæssige beredskab ved Rebildmødet i sommer.

Jeg gør opmærksom på, at det jo var almindelig kendt, at det ved den lejlighed ville komme til demonstrationer med det formål at hindre den fredelige afvikling af mødet, og det er naturligvis baggrunden for, at politiet var mødt frem, og at politiet anså det for rigtigt og nødvendigt at gribe ind, så snart der var optræk til uroligheder. Hvor der forelå en klar overtrædelse af politivedtægten, var situationen den, at de pågældende blev gjort bekendt med, at de kunne afvikle sagen ved et bødeforlæg. Hvis de ikke ønsker det, kan de jo gå retens vej; så kan de ved den lejlighed gøre deres synspunkter gældende og herunder også fremføre eventuelle klager over politiets fremfærd.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Jeg vil i anledning af hr. Knud Hertlings bemærkninger om det kommende års investeringsplan for Grønland sige, at her gælder det samme som i det øvrige land; også her gælder det på snart sagt alle områder, at de respektive styrelser har en række ønsker; også her må man opstille en prioritetsliste og dernæst affinde sig med, at mulighederne for at få den opfyldt må afpasses inden for den ramme, som finansloven til sin tid bestemmer.

Jeg vil også fremhæve, at en ikke opfyldt ønskeliste selvfølgelig ikke kan tages som udtryk for det, man sædvanligvis betragter som nedskæring.

For Grønlands vedkommende er det ikke alene et spørgsmål om at få opfyldt den såkaldte G 60-betænkningens målsætning på længere sigt end forudsat i denne betænkning, men det er i nok så høj grad et spørgsmål om den takt, hvori den skal gennemføres, om der skal være tale om en jævn takt med nogenlunde ligelig fordeling over hele udviklingsperioden, eller der, som der er